

POSTANOWIENIE

20 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

na posiedzeniu niejawnym 20 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.
przeciwko D.P.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej D.P.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 28 września 2023 r., VII AGa 591/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany D.P. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 września 2023 r. wydanego w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W. o zapłatę.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne polegające na ustaleniu: „czy w przypadku współuczestnictwa procesowego biernego, uprawomocnienie się nakazu zapłaty w stosunku do jednego z pozwanych, który został następnie wykreślony z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przed prawomocnym zakończeniem postępowania względem drugiego pozwanego obliguje Skarb Państwa do wstąpienia w miejsce podmiotu, który utracił zdolności sądową i procesową na podstawie art. 25e ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025, poz. 869; dalej jako: uKRS)?” oraz „czy wobec zaistnienia w postępowaniu sądowym współuczestnictwa procesowego biernego, możliwe jest zasądzenie solidarnie od pozwanych zapłaty, w przypadku gdy, jeden z pozwanych (spółka osobowa) została wykreślona z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego po uprawomocnieniu się wobec niej nakazu zapłaty lecz przed zakończeniem postępowania prowadzonego z udziałem drugiego z pozwanych?”. Pozwany wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej polegającą na pominięciu przez Sądy I i II instancji okoliczności, iż odpowiedzialność pozwanego ad. 1 została określona jako solidarna, podczas gdy pozwana ad. 2 w trakcie trwającego postępowania przed Sądem I instancji utraciła byt prawny z uwagi na przeprowadzenie likwidacji w trybie art. 25d uKRS i wykreślenie z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego bez procesu likwidacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności

w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno przede wszystkim być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (zob. postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02, i z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia SN: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07, i z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10).

Nie ma racji skarżący podnosząc, iż w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. Skoro nakaz zapłaty wydany przeciwko spółce nie został zaskarżony, uprawomocnił się zanim podmiot został wykreślony z rejestru to w konsekwencji postępowanie względem spółki było już prawomocnie zakończone. Słusznie Sąd Apelacyjny podkreślił, że po dacie wykreślenia spółki z rejestru postępowanie względem niej nie było postępowaniem toczącym się.

Celem art. 25e u. o KRS nie jest przysporzenie Skarbowi Państwa mienia po podmiotach wykreślonych z Krajowego Rejestru Sądowego, lecz uporządkowanie stanu prawnego (por. postanowienie SN z 24 lipca 2023 r., I CSK 4546/23).

Należy wskazać, że w niniejszej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sąd Najwyższy uznał, że nie ma innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Adam Doliwa

(P.H.)

[SOP]